

Wiadomości krajowe.

Z Wiednia dnia 8. Sierpnia. — N. Pan raczył łaskawie przyjąć prośbę C. K. Internuncjusza w Konstantynopolu, Rudolfa Hrabiego Lützow i mając wzgląd na osłabienie zdrowia onegoż uwolnić go od miejsca poselstwa, które tenże z nayw. ższém zadowoleniem piastował. Uczynił to tēm chętnieji zwłaszcza, że po oddaleniu się wojsk Otomańskich z Multan i z Wotoszczyzny i po mianowaniu nowych Gospodarów dla tych Xięstw, spokojność przywróconą została w prowincyach Tureckich granicznych z C. K. Państwami. Późem mianował N. Pan rzeczywistego Szambelana Hrabiego Ottenfels swoim Internuncjuszem i pełnomocnym Ministrem przy Partie Otomańskiej a w dowód najwyższego zadzwolenia z usług Hrabiego Lützow czynionych w tak przykrzych okolicznościach zaszczycił go N. Pan wielkim krzyżem orderu Jego Leopolda.

Kurs Wiedeński z dnia 9go Sierpnia: Obligacye długu Stanu 5 procentowe w M. K. 801/2 — Obligacye na pożyczkę do wygrania przez losy z r. 1820 za 100 ZR. M. K. 119 3/8 — Obligacye na pożyczkę do wygrania przez losy z r. 1821 za 100 ZR. M. K. — Certyfikaty na pożyczkę z r. 1821 za 100 ZR. w M. K. — Kurs na Augsburg za 100 Kur. — Usc. — Moneta konwencyjna za 100, 249 7/8. — Akcyje bankowe, jedna po 802 9/10 M. K.

Wiadomości zagraniczne.

Ameryka Hiszpańska.

Gazety Nowo-Yorkskie z d. 27. Czerwca donoszą, że zamek Mirador de Solano, panujący zupełnie twierdzy Puerto-Cabello i miastu dotąd jeszcze obsadzonemu Królewskimi wojskami poddał się d. 17. Maja wojskom Kolumbijskim; dowodzonym przez Jenerala Perez. Z dniem każdym oczekują poddać się miasta.

Sir Robert Wilson posłał syna swojego do Kolumbii, ażeby się zaciągnął do wojska

tameczney Rzeczypospolitey. Umieszczono go w głównym sztabie Prezydenta Bolivara.

Wiadomości z Meksyku przybyte w połowie Czerwca do Hawanny potwierdzają wyniesienie Iturbidy na Tron Cesarstwa Meksykańskiego utworzony przez tamejszych powstańców. Już go ukoronowano, a jednego Biskupa wyższej godności mianowano Patriarchą Państwa. Lud (pisze list z Nowego Yorku pod d. 1. Lipca) z powodu tych wypadków podzielił się w swoich widokach i mniemiach; lecz zdając Jenerałowi Iturbidę tę władzę, mniemano, że ón wszelkim oporom koniec położy.

Zamek Vera-Cruz (St. Juan de Ulloa) znajduje się ciągle w rękach strony Królewskiej pod dowództwem Jenerala Davila.

Brazylia.

Naynowsze gazety Londyńskie wspominają o wieści, podług której następca tronu w dzień urodzin swojego oycy (13. Maja) miał się wyrazić przed wojskiem na placu zamkowym, że przymnie tytuł: »Xięcia-Rejenta i konstytucyynego Protektora Brazylji.« Podług tychże samych wiadomości nie chcieli Deputowani Minas-Geraes i innych Brazyljskich Prowincy iechać do Lizbony, ani przyjąć w Stanach głosu ni miejsca. To wszystko, iak mniemają Goniec Londyński stanie się wkrótce powodem ogłoszenia niepodległości i zupełnego rozdzielenia od matki oyczyzny. Lecz czyli także i północne prowincye Brazylji (Bahia, Pernambuco, Maranhão) nie chwycą się względem siebie oddzielnego systematu? jest to jeszcze zapytaniem.

Hiszpania.

Z Madrytu d. 17. Lipca. — Stolica tamejsza wystawia widok Wulkanu albo miasta oblężonego. Mimo przywróconey na pozor spokojności, panuje atoli ciągle obawa względem Serwilistów. W nocy stoi w gotowości 1200 wojska liniowego, 2000 milicyi, i 1200 ochotników Hiszpańsko-Włoskich z 4 działami. Dwie

Kompanie pułku Don Carlos odbywają ciągle straż w zamku Królewskim. Milicya wykonała przysięgę, iż dopóty nie złoży broni, póki gwardyja nie odniesie zasłużony kary.

Król Jmć i Królowa chorują, Oba Infanci przyszli do zdrowia. Słychać, iż Monarcha ma się udać do Buenretinó, dawniejszego mieszkania Królów, które za bytność i Francuzów w Madrycie zamieniono nieiało w twierdzę.

Margrabia Santa Cruz, obeymując urząd Marszałka Dworu Królewskiego w zamku, imieniem Monarchy napominał wszystkich podwładnych ludzi, aby nigdy nie zbaczali z drogi powinności, i nie naśladowali tych, którzy uwłoczyli osobie Króla i zaszczytowi sprawy jego. Oddaiono bardzo wielu dworzan.

Gazety tutejsze donoszą, iż Posel Angielski przy Dworze naszym, dał 3000 realów dla rannych z obu stron.

Gdy na granicy Portugalskiej dowiedziano się o wyświecu gwardyi z Madrytu, natychmiast dowódca prowincyi Alentejo, chciał całe swoje wojsko postać do Hiszpanii, dla utrzymania systemu konstytucyjnego.

Ponieważ Minister Martinez de la Rosa postanowił koniecznie złożyć urząd, i nie chce nawet powstać w zamku, gdzie dnia 6. b. m. mimo woli swojej przytrzymany został, przeto Monarcha mianował Pana Pando następcą jego.

Słychać, iż oddział karabinierów, który starał się przetrznąć z Mancha do Madrytu, lecz na drodze powziął wiadomość o zniweczeniu zamachu gwardyi, złożony z 240 ludzi, został doścignięty przez 40 jeźdźców z pułku Królowej, pod powództwem Jenerała Palarea, i po większej części wycięty, poraniony i w niewolę zabrany. Zdaie się atoli, iż wiadomość ta iest zawczesna; podług innych bowiem doniesień, tak gwardyja iako i karabinierowie są ieszcze w znaczney liczbie zebrani, i zbliżają się do prowincyi Nawarry. Rachują ich jazdy 240 ludzi, a piechoty tylko 50.

Donoszą z Kadyxu, iż Xiądz Clara-Rosa kierował tam zamachem przeciwko terazniejszemu systematowi. Słończył się na uwiezieniu 9 osób, między któremi się znajduje Brygadier Zaldivar.

Rozporządzeniem Królewskim z d. 17go Lipca przez wzgląd na nadzwyczajne stosunki, w których w czasie niniejszym znajduje się oyczyna, przez wzgląd na zaburzenia w Katalonii, iakoteż dla ulżenia Narodowej milicyi podług zdania Rady Stanu i Wydziału Stanowego w nadziei potwierdzenia Stanów ma-

jących byćdź niebawem nadzwyczajnie zwoflanemi, także, ażeby wasko postawić na stopie należney powagi, nakazany został zaciąg do wojska mający 25,000 ludzi wynosić. Ten zaciąg ma przysięć do skutku w d. 1. Sierpnia r. b. a nowozaciężni uzupełnią trzy bataliony 37. pułku liniowego i lekkiej piechoty, liniową i lekką jazdę, artyleryją pieszą i konną, iakoteż kompanie minerów i podkopników. Wszyscy Oficerowie poprzytęczeni do różnych pułków albo pobierający tylko połowę żołdu przytęczeni zostaną do czynney służby. Na opędzenie wydatków tego powiększenia wojska dostanie Minister Woyny 8,000,000 realów.

Rząd uwiadomił, że owi pozostali Królwscy karabinierowie, których wojska Konstytucyjne poraziły pod Kordową, poddały się tymże pod Ciudad-Real.

Jenerał Morillo przyjął tymczasowo zatrudnienia politycznego dowódcy Madrytu, ponieważ St. Martin odjechał za pozwoleniem na cztery miesiące do kąpieli. Wszyscy atoli wnoszą, że ta odmiana tak nieprzyjemna dla każdego trwać tylko będzie do przybycia nowego Ministra Spraw Wewnętrznych P. Calatrava, którego oczekują co chwila w Madrycie z kąpiel morskich w Bilbao.

Monitor z d. 31. Lipca zawiera telegraficzne doniesienie z Marsylii z d. 50. t. m., gdzie znajdują się następujące wiadomości: »Zgnita gorączka pokazała się w Barcelonie na iednój z głównych ulic w domu patrona »okrętu przybyłego roku zeszłego z Hawanny. »Człowieka tego i z dwoma jego synami zaprowadzono do szpitala, wszelako nie z najwyższą »szą przezornością. Jak nayspieszniej zwofano »Juntę zdrowia.«

Wiadomości z Madrytu przybyłe zwyyczajną pocztą listową d. 28. do Paryża sięgają tylko do dnia 18. Lipca i donoszą, że stronnictwo rewolucjonistów, do którego nie może być większą część milicyi, szczególniej zaś w Stolicy, z każdym dniem w swoich zdaniach większą nabiera zuchwałości i uporczywsze szukanie środka dla zniweczenia porządku i subordynacyi. Nawet municypalność zdawała się umiarkowaną w oczach milicyi, która to ostatnia ciągle z bronią w ręku obdźnia na placach i ulicach Madrytu. Wydane zaś od Władz miejscowych do milicyi wezwanie, ażeby po przyróconym pokoju wróciła do domów i wzięta się do zwyczajnych zatrudnień, przyjęte zostało od tęż z uporem, chociaż Jenerał Morillo sam pokazał się na placu konstytucyjnym i wzywał ją do posłuszeństwa.

Dopiero po długich naradach wykonano po części to wezwanie.

Wielka Brytania i Irlandya.

Z Londynu d. 27. Lipca. — W Edyburgu (w Szkocyi) czynią wielkie przysposobienia na przyjęcie Króla. Monarcha mieszkać będzie albo w Holyroodhouse, albo w Dalkeith w pałacu Xiążęcia Buccleugh. Obejrzy zwaliska zamku Roslyn i Hawthornden, gdzie niegdyś bawił sławny wierszopis Drummond. Za kilka dni spodziewamy się powrotu Xiążęcia Devonshire z Akwisgranu, który ma towarzyszyć Królowi w tej podróży.

Z Londynu d. 30. Lipca. — Prezydent Policji w Edyburgu prosił Prezydenta Policji tutejszý o przystanie mu kilku agentów, znających dobrze wszystkich złodzieiów, aby ich mógł użyć podczas bytności Króla Jmci.

Francya.

Z Paryża d. 23. Lipca. — Dnia 20. b. m. rozpoczęły się posiedzenia w Izbie Deputowanych przez zdanie sprawy o różnych petycjach. Jedna tylko z nich, obymująca skargę na nieprawy wybór Deputowanych w Paryżu, podana przez Pana Leroy, dała powód Panu Constant do żalenia się na zły sposób ostatnich wyborów, mianowicie w Lugdunie. Odrzucono wniosek jego, aby petycją tę postano Ministrom dla przekonania ich, iak się odbywają wybory. — Następnie była mowa o zmniejszeniu pensji Ministra sprawiedliwości. Oparł się temu Pan Martignac, twierdząc, iż ani Rada Stanu, ani Sędziowie, ani żadni publiczni urzędnicy, nie dadzą się skłonić przez znizienie lub podwyższenie pensji do przejscia na stronę Ministrów; oświadczył, iż tylko sam Król ma prawo mianowania Ministrów, Członków Rady Stanu, oddalenia ich, powiększania i zmniejszenia im płacy. — P. Etienne odpowiedział, że zapął, z iakim mówił P. Martignac, nie dowodzi, aby go zmniejszenie pensji Radcom Stanu bynajmniej nie obchodziło. Przewidywał, iż niedługo może Rada Stanu zastąpi Izby, a dla dowiedzenia samowolności Ministrów, przywiódł przykład Adwokata Lecomte, który gdy po 65ciodniowym uwięzieniu przez Sąd Przysięgłych za niewinnego uznany został, od Ministrów miał sobie odebrane miejsce. — P. Tripier, Deputowany Paryżki okazał w głosie swoim, iak jest niebezpieczny zawód Notaryusza lub Adwokata, którzy bez Sądu, mogą być pozbawieni urzędu. Mówił także P. Tripier o zmniey-

szczeniu pensji Ministra sprawiedliwości, a lubo mowę jego drukować kazano, przecież wniosek Pana Etienne i Robin Scevole odrzucono. Podobnież znaczną większością odrzucony został wniosek Pana Girardin, aby pensyją Ministrów Stanu i członków tajnéy Rady do połowy zmniejszono, tudzież aby z wyznaczony w budżecie dla Radców Stanu ilości 634,500 franków, ujęto 200,000. Minister Sprawiedliwości zbit zarzut, iż Rada nie ma o czém radzić, i przeznaczona jest na zastąpienie Izby.

Z Paryża d. 27. Lipca. — Dnia 24. b. m. zapadł wyrok Sądu Strasburckiego w sprawie Panów Walthera, Peugnet i Trolé. Dwóch pierwszych skazano na zapłacenie po 16 franków kary pieniężnéy, a trzeciego na 3miesięczne więzienie; zaś Porucznika Chavais, który iako świadek wystąpić chciał, uznano za donosiciela.

Na posiedzeniu Izby Deputowanych d. 24. b. m. P. Debonald zbiął mowę Pana Bignon i dowodził, iż Francya nie utraciła swego wpływu w Europie, iż w czasie wypadków w Hiszpanii postąpiła sobie, iak była powinna, i że bez zerwania związków z Hiszpanią nie mogła dotąd zawieść żadnych traktatów z Ameryką Południową. Następnie Jenerał Foy zabrał głos, w którym obszernie rozwoził się nad interessami Grecyi i Hiszpanii, obwiniając Ministrów o nieczynność względem Grehów i przelaną krew w Hiszpanii. Mowy téy nie pozwolono drukować. Minister interessów zagranicznych Montmorency zbiął twierdzenia Jenerała Foy; utrzymywał, iż Francya użyła tylko dozwolonych zaradczych środków przeciwko Hiszpanii i oświadczył między innymi: że w tych krytycznych okolicznościach Rząd Królewski przedsięweźmie wszelkie kroki i użycie wszystkich prawnych starań, aby nie dopuścić zgwałcenia wielkiej solidarnéy własności Monarchów, to jest, Maiestatu i nieetykalności Królewskiéy. W końcu głosu swiego doniósł, iż odebrał urzędową wiadomość o zawartym dnia 24. Czerwca traktacie handlowym z Zjednoczonymi Stanami Ameryki.

Nazajutrz, to jest, d. 25. b. m. była znowa mowa o Hiszpanii i Grecyi. — Minister Spraw Wewnętrznych, nad którego budżetem zastanawiano się, popierał ustanowione wydatki. Dnia 26. podczas obrad o wydatkach na umiejętności, kunsztu, pomyślni, posagi, kilku Deputowanych wspomniało o Ludwiku XIII. XIV. i XV. P. Bogue de Jaye został przy-

wołany z mównicy, a Pana Rodet wezwał Prezes do porządku. P. Marcellus miał długą mowę na pochwałę tych Królów.

Monitor z d. 28. Lipca zawiera dokładne zdanie sprawy względem procesu wytoczonego przeciwko spiskowym w Rochelli, którzy dla związku z daleko większym i obszerniejszym sprysiężeniem mającym główną siedzibę w Paryżu, pod Sąd Paryski podciągnięni zostali. Podług Monitora okazało się w skutku śledztwa, że w Paryżu i we wielu innych miastach Francyi istnieje tajemny związek Węglarzy zupełnie do Włoskich podobny. Oskarżonych jest 36 z których 12 Węglarzy, a między tymi: Baradere Prezydent środkowego wydziału w Paryżu, Borries twórca i Prezydent wydziału w 45tym pułku i Pomier Węglarz. W tożu tego ostatniego znaleziono 13 puginatów. Mniemano, że zdarzone niedawno wysadzenie w powietrze prochowni koło Kolmaru, przez które zrażdżono nie mało spustoszenia i że 40 ludzi utraciło życie, było w związku ze spiskiem Podpułkownika Karona i ze tym haniebnym czynem chciano uszkodzić Kolmar, a w zamieszaniu uwolnić więźniów w czasie niniejszym także pod Sądem zostających.

Z Paryża d. 30. Lipca. — Monitor donosi, że Król uwolniwszy na własne żądanie dotychczasowego nadzwyczajnego posła przy Ojcu Świętym, Xięcia Blacas d'Aulps od służby, mianował na jego miejsce Xięcia La-Montmorency Para Francyi i Ministra Stanu, Posłem Francuzkim w Rzymie.

Z Kolmaru d. 23. Lipca. — Wezory przed południem (piszę Gazeta Hamburgska) rozpoczęła się sprawa spiskowych w Belfort. Od godziny 8.mej plac przed pałacem Sądowym napełniony był mnóstwem ludzi. W sali obrad znajdowało się przeszło 200 osób; wszędzie stali żandarmowie i wojsko liniowe. Oskarżonych jest 23, Oficerów, lekarzy, uczniów i żołnierzy. P. Millet de Chevert jest Prezesem Sądu, a P. Desclaux zastępuje miejsce Prokuratora Jeneralnego. Dziwić się wypada, iż oskarżony Tellier sam jeden tylko siedzi na końcu ławki oskarżonych, pomiędzy dwoma żandarmami. Przeszytano naprzód listę obecnych Sędziów i odebrano od nich przysięgę. Zapytano się potem, czyli oskarżeni

mają obrońców? Oskarżony Dablar, były Oficer, zalił się, iż Minister Sprawiedliwości nie pozwolił mu użyć za obrońcę Pana Berville, Adwokata z Paryża. »Oświadczam się (rzekł) przeciwko zgwałceniu świętego prawa obrony i nie potrzebuję obrońcy, którego mi teraz chcą narzucić; bo go nie znam, bo nie mam w nim żadnego zaufania, bo nakoniec nic mi nie mógł pomódz w czasie ściomiesiecznego procesu, tożżonego w Paryżu, Kolmarze i Belfort, ale przeciwnie przez pomyłki więcey mi jeszcze zaszkodził, niż oskarżyciel publiczny. Niechcę tego obrońcy, bo nie mogę zezwolić na to, aby bezprzykładna niesprawiedliwość pozorem sprawiedliwości pokrytą była. Wszystkie te okoliczności przekonały mnie, iż przeznaczony byłem na wielką ofiarę sprawiedliwości. Mysl ta nie zastrasza mnie, bo nieraz już śmiało zaglądałem śmierci w oczy i teraz lękać się ięy nie będę. Jeśli chcą głowy moię, niechay mi ją wezmą, ale bez tego powierzonego piętna sprawiedliwości. — Oskarżeni Buchez i Dubochet oświadczyli się podobnież.

Królestwo Polskie.

— Z Warszawy d. 30. Lipca. —

JO. Xiążę Namiestnik Królewski wyjechał onegdaj, dla zwiedzenia niektórych miejsc i rękodzielni w Województwach Krakowskiem, Sandomierskiem i Kaliskiem. Podróż ta ma trwać dni kilkanaście.

Postanowieniem Xięcia Namiestnika Dyrekcyja Jeneralna dróg i mostów jest upoważnioną do zawierania umów z przedsiębiorcami chcącymi podejmować roboty około dróg bitych w któremkolwiek Województwie.

Kommissyja Rządowa Przychodów i Skarbu obwieściła, iż stosownie do postanowienia Xięcia Namiestnika, dochody tabaczne w Królestwie Polskiem z dotychczasowey dzierżawy przechodzą w Administracyją Rządową od d. 1. Sierpnia r. b.

R o s s y i a.

Z Wilna d. 19. Lipca v. s. — Naczelnikiem miasta Odessy mianowany Jeneral Major Hrabia Guriew.

Kommissyja umorzenia długów, na mocy §§. 73 i 74 swiego urzędzenia, kazała publicznie spalić 44,968,238 rubli assignat. wylotyeh przez nią z krążenia w biegu 1821 roku.